

Josep Masats
 escriptor

"No hi ha pensament si no queda per escrit"

per **marc garcia b.**

Què volia ser de gran quan era petit...

No ho tenia molt clar, potser enraonador.

El carnet de cotxe se'l va treure...

La teòrica a la primera, i la pràctica a la cinquena! Vaig fer un stop que no tocava.

L'últim regal que ha fet...

Un llibre als meus fills.

No el veurem mai...

A la Lluna! Tot i que hi sóc a vegades...

Es faria una foto amb...

La Teresa, la meva dona.

El seu llibre "Fragments de vidre" recull 235 haikus. Què són?

Són versos de mètrica japonesa. És la forma més breu que he trobat en poesia per expressar passatges de la meua vida, des d'una passejada, un pensament, una lectura, un amor, un somni... És com el dietari d'un poeta amb el qual obro un diàleg amb l'autor.

Poemes breus, lectura fàcil?

Però que comporten una certa reflexió com a poesia que són. Jo sempre dic que si aconseguixo que algú torni a llegir un haiku, ja s'ha complert tot objectiu, que és el de desvetllar un interès. Entrar a la poesia és difícil, i per això no la faig complicada, perquè arribi al lector.

Per què costa entrar a la

poesia?

La poesia no és complicada. Se li té respecte perquè no s'hi vol entrar. Forma part de la cultura, i la cultura com a tal necessita un esforç per a ser entesa. Per entendre la música o la pintura, per exemple, cal anar a concerts, exposicions, conferències, llegir i documentar-se. Amb la literatura, passa el mateix.

Complicat escriure pensant en la mètrica?

La mètrica dona ritme i musicalitat, i ho ha de fer sense que la gent ho noti. Hi ha d'haver també veritat, i la literatura, si en té, la gent ho aprecia. Vull que la gent que espera veure un literat, hi vegi un home.

Deu estar atent a la inspiració.

Sempre vaig amb un tros de paper i una ploma a la butxaca.

La imaginació hauria d'arribar quan estàs treballant, però a vegades t'agafa on t'agafa, potser al mig del bosc o casa. Quedes trastornat i de resultes, un poema.

Una mena d'evasió.

Els haikus m'ajuden a concretar el que penso, el que veig. No hi ha pensament si no queda per escrit. I d'aquí la importància dels dietaris en els quals hi concentres moments viscuts que queden guardats i que amb els anys pots repassar.

Un haiku que li inspire aquesta font?

*Sol. Esperes
 gent. T'hi fas, en fuges
 lluny. Esperes.*

Hi veig la relació d'estar sol i amb els altres, el que pot passar en una plaça com aquesta. ■

